

Ifølge den nu gældende Sygekasselov skal en Sygekasses stedlige Begrænsning i Reglen være Kommunen. Herfra gøres der dog to Undtagelser, idet Anerkendelse kan meddeles saadanne Sygekasser, der ved Sygekasselovens Ikrafttræden den 1. August 1892 omfattede flere Kommuner, ligesom københavnske Sygekasser kunne omfatte Nabokommuner og omvendt. Disse Undtagelser ere ved nærværende Lovforslag udvidede derhen, at Indenrigsministeren, naar Omstændighederne tale derfor, kan meddele Tilladelse til, at Sygekasser omfatte to eller flere Kommuner eller endog hele Landet. I Praksis har der undertiden vist sig at være Trang til en saadan Ordning, og Udvalget har derfor ønsket at imødekomme denne Trang, idet man gaar ud fra, at Tilladelse til, at en Sygekasse faar det nævnte videre Omraade, kun vil blive meddelt, naar særlige Grunde tale herfor, og Hensynet til de allerede bestaaende Sygekasser ikke derved tilsidesættes.

Til § 6 a.

Kun de Personer, der ere ubemidlede, bør kunne være nydende Medlemmer i anerkendte Sygekasser, idet der ikke af Statskassen bør ydes Tilskud til Sygeforsikring af bemidlede.

Om en Person er ubemidlet, kan ikke afgøres ved almengyldige Regler, men maa afgøres ved et Skøn efter de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder. Det er imidlertid ønskeligt eller endog nødvendigt, at der, saa vidt muligt, opstilles visse ensartede Regler, som i Almindelighed kunne lægges til Grund ved Afgørelsen af det omhandlede Spørgsmaal, saaledes at disse Regler blive Udgangspunktet, der kommer til Anvendelse, medmindre der i hvert enkelt Tilfælde kan paavises særlige Forhold, som føre til et andet Resultat. Der har hidtil i Praksis været saadanne Regler (jfr. Sygekasseinspektørens Skrivelse af 5. Februar 1900 til Indenrigsministeriet). Det vil dog være heldigt, at der til Efterretning for alle vedkommende findes Regler, som offentliggøres ved Regeringens Foranstaltning. At optage disse i selve Loven vilde neppe være hensigtsmæssigt allerede af den Grund, at de maa ændres fra Tid til anden under Hensyn til Udviklingen. Derfor har man foreslaaet, at de bekendtgøres af Indenrigsministeren efter forud indhentet Erklæring fra Sygekassenævnet, idet man i øvrigt forudsætter, at der ogsaa indhentes Erklæringer fra andre i Sygekasseinstitutionen interesserede. Bekendtgørelse udstedes hvert 5te Aar, første Gang samtidig med Lovens Ikrafttræden.

Til nærmere Oplysning ved Udfærdigelsen af den nævnte første Bekendtgørelse skal Udvalget foreslaa følgende

Grundregler for, hvilke Personer der ifølge deres økonomiske Stilling kan være nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse.

Nydende Medlemmer kunne saadanne være, hvis aarlige Indtægt ikke overskrider de nedennævnte Grænser, og hvis Formue ikke overstiger 5,000 Kr.

a. I København, Frederiksberg og nærmeste Omegn	1,600 à 1,800 Kr.
b. I Provinskøbstæder og Handelspladser	1,200 à 1,400 —
c. I Stationsbyer og bymæssige Bebyggelser	1,100 à 1,300 —
d. I Landdistrikter	900 à 1,100 —

Saafernt den paagældende er Forsørger af et Barn eller flere Børn under 15 Aar, forhøjes Aarsindtægtens Maksimumsbeløb med 150 Kr. for det første Barn og med 100 Kr. for hvert efterfølgende Barn.

Det anførte Skema vil formentlig i Almindelighed kunne lægges til Grund. Ligesom det imidlertid kan være berettiget i visse Tilfælde at drage en snævrere Grænse, f. Eks. for enlig stillede Personer, saaledes maa det ogsaa erkendes, at der er enkelte Klasser af Befolkningen, paa hvilke de angivne Indtægtsmaksima ikke uden videre kunne bringes til Anvendelse. Dette gælder navnlig om saadanne Arbejdere og Forretningsdrivende, hvis Indtægter ere usikre eller stærkt svingende, f. Eks. fordi de ere ansatte hos private Arbejdsgivere, ere antagne med kort Opsigelsesfrist m. v. For deres Vedkommende kan det være berettiget at tillade, at de omhandlede Indtægtsmaksima noget overskrides, hvor Omstændighederne tale derfor,